

39 И рече ймъкъ ѿ единѣ прѣтчи: мόже ли слѣпецъ слѣпца да види; не щасть ли да паднатъ ѿ двама та въ ѹма та;

40 Никой оученикъ не є по гореню ѿ оучителѧ свое гѡ, ѿбаче сѣкой оученикъ (като стање) совершено, ще да буде като оучителѧ свое гѡ.

41 Я ѿ глѣдаши клѣница та, ѿто є въ ѿкѣ то на брата твоегѡ, а греда та којто є въ твоѣ то ѿко не ог҃ешиашъ я;

42 Или каквѹ мόжеши да речешъ братѣ своемъ: брате, чакай да извѣдимъ клѣнка та ѿто ти є въ ѿкѣ то: а сѫмъ не видишъ греда та којто є въ твоѣ то ѿко; лице мѣре, извади пѣрвѡ греда та из ѿкѣ то си: ѿ послѣши да видишъ да извѣдиши клѣнка та, ѿто є въ ѿкѣ то на брата твоегѡ.

43 Защо то никое дрѣво не є добрѣ, којто прѣви плодъ лоши: нито дрѣво лошо, којто прѣви плодъ добрѣ.

44 Защо то всакое дрѣво ѿ плоджти си се познава: защо то ѿ тѣхъ то не бератъ смоквы, нито ѿ капинъ те бератъ гроздїе.

45 Добрый человѣкъ ѿ добрѣ то си сокровище сердечно, износи добры тѣ: а злій человѣкъ ѿ злѣ то си сокровище сердечно, износи

злѣ тѣ: защо то ѿ избѣтки тѣ сердечни говорятъ оуста та.

46 И ѿ ме вѣката: Гдѣ, Гдѣ, а ѿнова ѿто дѣмамъ не творите;

47 Сѣкой человѣкъ, който дохѣди при мене, ѿ слѣша словеса та мой, ѿ твори ги, ще да вѣ кѣжемъ комъ є подобенъ.

48 Подобенъ є на единъ человѣкъ, ѿто градъ кѣща, който ископа ѿ напраби джебо, ѿ твари ѿнованїе то: ѿ којто быдѣ на водненїе, оударї рѣка та въ ѿна кѣща, ѿ не може да ѿ поклати: защо то бѣше ѿнована на камень.

49 А който слѣша ѿ не твори, подобенъ є на единъ человѣкъ, който є соградилъ кѣща та си на землѣ та безъ ѿнованїе: въ којто като ѿударї рѣка та, ѿбѣ падна, ѿ быдѣ разваленїе то на ѿна кѣща големо.

ГЛАВА 3^о.

И като свѣрши сїчки тѣ си дѣмы въ слѣшанїе то на людїе то, влѣзе въ Капернаумъ.

2 И на-їкогѡ сотника слѣгла та бѣше боленъ злѣ, ѿ щеши да ѿмре, който мѣ бѣше многѡ любезенъ.

3 И като чѣ за Іисѹса,